

Foaia Di

Organul oficial al eparhiei ortodoxe

On. Biblioteca Universității
"Dr. V. Babeș"
Cluj

Abonamente	
Parohii cl. I	450 Lei
" cl. II	400 Lei
" cl. III	350 Lei
Sub clasă	300 Lei
Particulari	200 Lei

MANUSCRISELE SE VOR
CONSILIULUI EPARHIAL,

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
CONT C. E. C. Nr. 89676

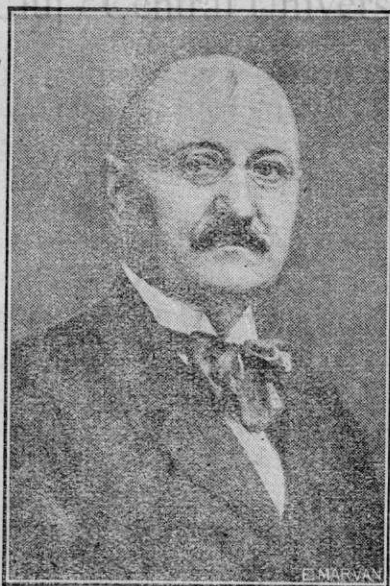
Concurs protopopiate	1000 Lei
" parohii cl. I	800 Lei
" " " II	500 Lei
" " " III	400 Lei
Diferite publicații cm. □	6 Lei

Corul „Ion Vidu” cor catedral al Lugojului

Membrii „Reuniunii Române de Cântări și Muzică „Ion Vidu” din Lugoj”, întruniți în adunare plenară în ziua de 25 Sept. 1948, dând expresie unei vechi și nemăturisite dorințe care pulsa năvalnic în adâncul sufletului lor au hotărât, într-o atmosferă de înălțătoare unanimitate, să se proclame cor bisericesc având a purta în viitor titlul de „Reuniunea Română de Cântări și Muzică „Ion Vidu”, cor catedral al Bisericii Ortodoxe Române din Lugoj”.

În felul acesta secularul cor lugojan, deschizător de drumuri în arta muzicală și-a eternizat, în forme statutare nouă sa orientare, care-i va adăuga pe lângă nenumărați lauri de glorie și o adâncă satisfacție sufletească.

Pentru a nu lăsa loc nici unei nedume-

Ion Vidu

riri, subliniem faptul că noua orientare nu este fără legături strânse cu sfielnicele înfripări ale acestei vechi societăți corale. Într'adevăr, răsfoind cronicile îngălbenite de vreme dar bogate în fapte mărețe ale Lugojului, ne vom putea face o icoană vie asupra primelor începuturi ale acestei vechi societăți corale care a fost organic și indestructibil legată de Biserica strămoșească.

Din „încheierile” ce sunt păstrate în proto-coalele bisericii celei mari, se poate vedea că în anul 1840 Noembrie 24 în legiuita adunare ce s'a ținut sub presiunea protopopului Șt. Atanasievici, s'a decis ca fiii bisericii române din Lugoj să învețe cântarea

bisericească pe note. Cea dintâi Liturghie pe note, a fost cântată la sărbătorile Paștilor din anul 1841, umplând inimile tuturor lugojenilor, domn sau țaran, de evlavie creștinească.

De atunci, la toate sărbătorile mari acest vechiu cor, a cântat în marea catedrală ortodoxă, revărsând balsam de mângâiere sufletească și menținând treaza și vie credința strămoșească.

În scurt timp Reuniunea a grupat sub faldurile drapelului ei, tot ce avea Lugojul, mai

bun și românesc, reușind să schițeze liniile mari ale unei culturi majore cu rădăcini organice înfipte în sufletul poporului. În felul acesta, datorită elanului și înclinării lugojenilor spre muzica bisericească și profană Reuniunea înaintă cu pași repezi spre culmile luminoase ale progresului.

Epoca eroică a corului înainte și după Unire — e ilustrată de figura neîntrecutu-

lui măestru al cântecului *I. Vidu*. În acele clipe istorice, corul a contribuit într-o largă măsură la întărirea conștiinței naționale. În anul 1906 corul participă la serbările culturale ale tuturor Românilor, în cadrul Expoziției jubiliare dela București.

Între anii 1919—23 continuă opera de consolidare a unității sufletului românesc.

Pe uriașa tradiție și pe inegalabilul prestigiu adăugat corului de *I. Vidu*, clădește o activitate artistică noul dirijor Filaret Barbu. La concertele din București, Iași, Oradea, Deva, Reșița, Lugoj, Caransebeș etc., obține succese răsunătoare. Criticii competenți — amintim cronicile prof. Breazul — îl califică drept cel mai bun cor mixt din țară. Tot în această epocă prin stăruința d-lui Dr. T. Seviciu, fost președinte, corul întreprinde un turneu în Ceho-Slovia și Iugo-Slavia, de unde se întorc încărcăți de glorie. Presa țărilor vecine și prietene a avut cuvinte elogioase intitulându-l „*ambasador al culturii românești*“.

Sub dirijarea Prof. D. Stan, corul continuă laudabila sa activitate. Pentru scurt timp bagheta trece în mâna măiestră a d-lui Eugen Breslauer pentru partea bisericească și a d-lui I. Lăzărescu pentru repertoriul lumesc. În acest timp organizează concerte de înaltă ținută artistică. În biserică dă răspunsurile liturgice, într'un stil original, mult apreciat.

Corul „*I. Vidu*“; participă la toate manifestațiunile corale realizând pretutindeni succese de autentică valoare artistică. E suficient să amintim că, la primirea făcută I. P. S. S. Alexei Patriarhul Moscovei și a toată Rusia, la Timișoara corul *Vidu* a fost calificat de d. Dr. P. Groza președ. consiliului de miniștri, unul dintre cele mai bune coruri din sud-estul european.

Azi, sub dirijarea d-lui prof. M. Idvo-reanu, corul, primenit cu elemente tinere, este în plină ascensiune artistică.

Privind în lumina realităților profilul moral al vestitului cor lugojan toți sunt unanım în a aprecia că acesta împlinește în Banat un destin al culturii românești. Din binefăcătoarea sa activitate subliniem numai influența care a exercitat-o asupra mișcării muzicale din Banat. Modelul tuturor organizațiilor muzicale din Banat este corul „*Vidu*“. „*Asociația Corurilor și Famfarelor din Banat*“ care e menită să fie baza

„*Federației Asociațiilor de Coruri și Famfare din România*“, s'a organizat după directivele statutare ale Corului „*I. Vidu*“.

Între fiii buni ai „*Reuniunii Române de Cântări și Muzică din Lugoj*“, cel mai meritos este corul sodalilor lugojeni „*Progresul*“, care-și amintește totdeauna de sânul dulce al maicei sale, iar maica sa îl privește cu mândrie cum se desvoltă, contribuind la răspândirea și dinamizarea vieții culturale și artistice în acest colț de țară.

Banatul și-a câștigat celebritatea de țară a cântecului, datorită influenței pe care a exercitat-o — timp de un secol — asupra sa Corul „*I. Vidu*“.

Obiectivitatea ne obligă să subliniem că istoricul cor al Lugojuului a cultivat cu posibilități artistice nebănuite cântarea religioasă în primul rând. În felul acesta s'a integrat total pe linia destinului său, căci el s'a înfiripat în tinda bisericii, a crescut preamărind pe Dumnezeu, iar prin hotărârea recentă a membrilor lui, el e destinat să întrețină focul sacru al muzicii religioase, care să încălzească și lumineze sufletele tuturor bunilor creștini.

Dacă sămânța de viață a Corului „*I. Vidu*“ a fost semănată aproape integral pe altarul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, membrii lui au ținut să consfințească această rodnică activitate, declarându-l cor oficial al catedralei ortodoxe române a Lugojuului.

Consiliul Eparhial al Caransebeșului luând act cu deosebită satisfacție de această creștinească hotărâre, aduce elogiul vestitului cor lugojan.

Corul catedral „*I. Vidu*“, e pus sub președinția de onoare a *P. S. Sale Păr. Episcop Veniamin*, ocrotitorul și îndrumătorul vieții spirituale a eparhiei Caransebeșului.

O delegație a corului în frunte cu dl. Dr. A. E. Peteanu președinte, Preot N. Sintescu și Gr. Bugarin secretar general, au prezentat la centrul eparhial — în mod solemn — diploma de Președinte de Onoare *P. S. S. Păr. Episcop Veniamin*.

Corul catedral „*I. Vidu*“ al Lugojuului al cărui suflet a fost o permanentă risipire de energie și artă în slujba Bisericii strămoșești și a Neamului este un simbol și un îndreptar de înălțătoare valoare educativă și va rămâne peste veacuri girantul marilor noastre speranțe.

Pr- Prof. Virgil Turcan

Solemnitățile religioase dela Alba-Iulia

Proclamarea reîntregirii Bisericii din Ardeal.

Joi 21 Octombrie s'a desfășurat la Alba Iulia, solemnitatea reîntregirii Bisericii românești din Ardeal. La solemnitate au participat mai multe mii de credincioși, veniți din toate colțurile Transilvaniei, să-și mărturisească hotărârea lor fermă de a rupe orice legătură cu Roma papală.

În fața Catedralei ortodoxe, s'a ținut o importantă adunare a reprezentanților clerului și popului greco-catolic. După alegerea unui prezidiu, părintele proto-pop Traian Belășcu președinte al Adunării, a rostit o vibrantă cuvântare în care a făcut un scurt istoric al suferințelor îndurate de români, din partea papalității și a aliaților săi.

A luat apoi cuvântul țărănul Avram Andrei, din com. Măgina, jud. Alba, care a spus următoarele:

„Astăzi în Republica Populară Română când avem cu toții aceleași drepturi și aceleași libertăți, găsim că nimerit lucru este să piară dintre noi și frații noștri ortodocși orice urmă de desbinare. De aceea răspundem din toată inima și cu conștiința

împăcată apelului pe care I. P. S. Patriarh Justinian ni l'a adresat în ziua de 3 Oct. 1948 de a reveni în sânul Bisericii Ortodoxe. În numele celor prezenți la această măreață sărbătoare și în numele tuturor fraților noștri de pe întinsul Ardealului

Crișanei, Banatului și Maramureșului, declar aici răspicat:

Că din clipa de față noi rupem orice legătură care ne ținea legați de Biserica Romei;

Că ne întoarcem la Biserica Ortodoxă din care am făcut parte mai înainte cu 250 ani toți românii, fără nici o deosebire;

Și că vom lupta, înfrățiți în aceeași credință religioasă, pentru înflorirea scumpei noastre Republici Populare, pentru pace și progres, care sunt atâta de scumpe tuturor oamenilor și atât de plăcute lui

Catedrala „Reîntregirii Bisericii Românești din Ardeal“.

Dumnezeu“.

În numele intelectualilor greco-catolici reveniți la ortodoxie a vorbit d. prof. dr. Coriolan Tătar, iar părintele Gh. Zagri a propus Adunării următoarea moțiune care a fost votată prin entuziaste aclamații;

MOȚIUNE

„Astăzi 21 Octombrie 1948, la împlinirea a două veacuri și jumătate de când aci, în Bălgradul românesc o parte din strămoșii noștri, amăgiți de mincinoasele promisiuni și de juruințele uneltitoare ale iezuiților din acea vreme, au frânt unitatea religioasă a românilor ardeleni, unindu-se cu Roma papală, noi, cler și popor, reprezentanți ai tuturor Românilor Greco-Catolici din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, ne-am întrunit în această dintâru reședință de scaun a Mitropoliei Transilvaniei, spre a consfinți sărbătorește reînchegarea unității spirituale a poporului nostru.

Drept aceea:

Ascultând porunca străbunilor noștri de pe Câmpia Libertății din 1848;

Urmând îndemnul pilduitor și de totdeauna al tuturor bunilor români;

Mișcați de chemarea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului din 3—15 Mai 1948 și de părintescul apel al Întâistătorului Bisericii Ortodoxe Române, Prea Fericitul Justinian în ziua înscăunării Sale ca Patriarh;

Înțelegând semnificația adâncă a „Proclamației” dela Cluj din 1 Octombrie 1948, a delegaților celor 423 de clerici Greco-Catolici, ca și rostul „Apelului” aceluiași slujitori din 3 Octombrie 1948;

Cu conștiința limpede că ne aflăm pe linia marilor noastre răspunderi în fața istoriei, în fața poporului nostru și în fața lui Dumnezeu,

DECLARĂM:

Că rupem pentru totdeauna legăturile noastre, de orice fel, cu Vaticanul și Roma papală.

Că ne încorporăm cu toată ființa noastră în Biserica Ortodoxă Română, de ale cărei învățături de credință și rândueli canonice înțelegem să ascultăm.

Că ne vom supune, cu fiinșcă dragoste, tuturor hotărârilor Sfântului Sinod al Bisericii noastre Ortodoxe Române.

De azi înainte toți Români și

vom rămâne pururea, una în credința drept-măritoare, una în slujirea statornică a poporului nostru și Una în ascultarea leală a comandamentelor de viață nouă ale scumpei noastre Republici Populare Române.

Mulțumiri sincere aducem Prea Fericitului Patriarh Justinian și membrilor Sfântului Sinod pentru toată părinteasca dragoste cu care ne-au îmbrășișat vrerile și doririle noastre curate.

Membrilor Înaltului Prezidiu al Republicii Populare Române și Guvernului Țării, aducem omagiul recunoștinței noastre pentru libertățile asigurate tuturor fiilor poporului, libertăți care au făcut posibilă înfăptuirea reîntregirii Bisericii românești.

Și pentru toate aceste binefaceri, lui Dumnezeu I-aducem slavă”.

După votarea moțiunii, s'a format o delegație prezidată de părintele protopop Traian Belășcu, care s'a prezentat înaintea I. P. S. Patriarh Justinian și a membrilor Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române rugându-i să primească invitația Marelui Adunări de a face parte din prezidiul ei. Răspunzând invitației, I. P. S. Patriarh Justinian, însoțit de I. P. S. Nicolae, Mitropolitul Ardealului, I. P. S. Vasile, Mitropolitul Banatului, I. P. S. Sebastian, arhiepiscopul Sucevei și Maramureșului și de toți membrii Sf. Sinod, au venit în Catedrală, unde s'a oficiat un Te-Deum.

În numele clerului și poporului greco-catolic, părintele protopop, Traian Belășcu a arătat I. P. S. Patriarh și membrilor Sf. Sinod voința marelui majorității a credincioșilor și preoților uniți de a reveni la Biserica Ortodoxă mamă, iar prot. Aurel Brumboiu a citit în fața înalților Ierarhi moțiunea votată de Marea Adunare.

Cuvântarea I. P. S. S.

Patriarh - Justinian

I. P. S. Patriarh Justinian s'a adresat poporului strâns în fața Catedralei și după ce a arătat strânsa legătură religioasă ce a existat întotdeauna între românii de dincoace și cei de dincolo de munți, a spus:

„Primim cu bucurie de părinte, doritor de înțelegere deplină între fiii săi cuvintele

cinstiilor preoți, care împuterniciți fiind de ai lor cetași, fac declarație de părăsire a Uniației și de reîntoarcere la vechea lor Biserică Ortodoxă. Prin aceste declarații de astăzi și prin cele aduse la București în ziua de 3 Octombrie a. c., de către delegații celor 430 preoți, îndreptățiți suntem să socotim anulat actul de unire din anul 1698 dela Alba-Iulia și să deschidem largi porțile lăcașului nostru ortodox, ca să între toți frații clerici și mireni, a căror răslețire numai are rost de aci înainte.

În acest lăcaș al nostru, dragoste de frate vor afla toți cei aflați; nimeni nu se va simți străin, căci între frații buni de neam și de credință vine, și sub ochi ocrotitori de părinte se găsește. În lăcașul nostru, prin înmulțirea filor, tot mai adânc temelii își va zidi și tot mai numeroase candelă răspânditoare de lumină se vor aprinde spre luminarea iubitului nostru popor“.

Se citește apoi actul încheiat de Sf. Sinod

ACT SINODAL DE ANULAREA UNIĂȚIEI

Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu însuflarea Sfântului Duh, Treime prea înaltă și nedespărțită,

MARIRE TIE

Noi Justinian, Patriarhul României, împreună cu frații Ierarhi Membrii ai Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române adunatu-ne-ăm astăzi Joi 21 Octomvrie din anul mântuirii 1948, în biserica Sfintei Treimi din Alba-Iulia, unde a fost vechiul scaun al Mitropoliei române a Bălgradului ardelean, poștiți fiind de frații ardeleni ca să ne încredințăm de credința clericilor și mirenilor români cari părăsesc uniația și se întorc la Ortodoxie.

Așa dară, văzând Noi „Proclamația“ dată la Cluj, în ziua de 1 Octomvrie 1948, de delegația celor 430 canonici, protopopi și preoți greco-catolici, români din Transilvania, prin care au hotărât de bună voia lor nesiliți de nimeni, să rupă pentru totdeauna legăturile cu Roma papală, impuse silnic acum 250 ani, și să se întoarcă la sânul Bisericii Ortodoxe Române.

Am dat urmare actului Sinodului Permanent încheiat în ședința din 3 Octombrie 1948, întărit și cu iscăliturile delegației greco-catolice venită la București, ratificat de Sfântul Sinod plenar în ședința dela 18 Octomvrie 1948.

Și am prea mărit pe Domnul din ceruri

că prin voia Sa a încetat ruptura dintre frații de același neam și s'a refăcut unitatea de credință a tuturor românilor din această de Dumnezeu păzită Țară.

Cu mare bucurie duhovnicească și cu aleasă dragoste părintească primim la sânul cald al Bisericii Ortodoxe Române pe toți frații Români siliți de vitregia vremurilor să se răslățească de Ortodoxie. Și socotind noi rupte și fără putere vechile declarații de Uniație, împreună cu iscăliturile și pecețile lor, încredințăm pe acești fii și frați iubiți că vor afla de acum înainte părintească ocrotire din partea noastră a tuturor. Iar pe ei îi îndemnăm să dea ascultarea cuvenită Sfântului Sinod, precum și Ierarhilor noștri ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, pe care să-i cunoască de adevărații lor păstori, învățători și chivernisitori ai vieții lor duhovnicești, după cum și Ierarhii noștri au îndatorirea sfântă să-i păstorească cu dragoste ca pe adevărații lor fii sufletești.

Iar spre aducere aminte, închinăm acestei zile mărețe din viața poporului român, această biserică a Sfintei Treimi din Alba-Iulia, numindu-o de astăzi înainte Catedrala Reîntregirii Bisericii Românești din Transilvania, rugându-ne să o aibă în Sfânta sa pază Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine toată mărirea cinstea și închinăciunea în veci

AMIN.

Cuvântarea I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan

Vorbește apoi I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Bălan, succesorul vechilor mitropoliți ai Bălgradului, cari odinioară aveau sub păstorirea lor toată suflarea românească din Ardeal.

I. P. S. Sa rostește între altele:

„Desbinarea religioasă dintre români aparține de acum trecutului; e numai o amintire, care nu mai are nici o întrerupere. Va veni vremea când se va mira tineretul citind istoria, cum a fost cu puțință o asemenea desbinare religioasă între frați. Și înțelegând că ea a fost întreținută de dușmanii poporului și de asupritorii săi, va

trage și din acest dureros episod din trecutul nostru, învățământul unei trebuințe și mai puternice de solidaritate națională“.

Apoi I. P. S. Sa încheie „Dumnezeu ne-a redat unitatea bisericească, ca prin ea să întărim unitatea noastră morală în toate și să facem aici o Țară mândră și fericită, un colț de raiu pământesc.

Dumnezeu să ne ajute! Amin.

Iar pentru întărirea cu pecetele Cerului a acestui solemn act de refacere a unității spirituale și religioase a românilor, P. C. Nic. Geangălau dă citire următorului:

Legământ de credință față de Biserica Ortodoxă

In fața lui Dumnezeu Atotputernicul, a întregului popor și a conștiinței noastre, — noi, foștii păstori și fiii duhovnicești ai Bisericii Române Unite, NE LEGĂM ȘI NE JURUIM, azi 21 Octombrie 1948, aici în cetatea Bălgradului Ortodoxiei noastre străbune, să rupem odată pentru totdeauna legăturile noastre cu Roma Papală, impuse prin silnicie la 1700.

NE LEGĂM ȘI NE JURUIM, la capătul unui adânc proces de conștiință, — ascultând glasul sfătuitor al strămoșilor noștri și chemarea părintească a Întâistătătorului Bisericii drept măritoare, — să ne înloarcem la Altarul Ortodoxiei străbune, să ne iubim unii pe alții, ca într'un gând să marturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

NE LEGĂM ȘI NE JURUIM, să dăm ascultare întru toate Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și tuturor învățăturilor de credință și canoanelor Bisericii Răsăritene.

Nu vom pregeta să slujim, cu vreme și fără vreme, după cuvântul Evangheliei, poporul român și Republica Populară Română,

Cu toată râvna și statornicia vom lupta

pentru înfăptuirea năzuințelor generoase ale poporului nostru și în deosebi, fiind noi următori ai învățaturii Sfintei Scripturi — pentru pacea a toată lumea și pentru înfrățirea tuturor noroadelor pământului.

Cu cugetul împăcat și mulțumită aducând Celui Atotputernic facem acest legământ, fiind convingși că servim și cauza lui Dumnezeu în lume și interesele vitale ale poporului nostru drept credincios.

Rugăm Cerul să binecuvinteze fața noastră și să ne ocrotească credința noastră.

Binecuvântarea Domnului să fie peste noi toți cu al Său Dar și cu a Sa iubire de oameni.

* * *

Juruințele acestui „Legământ“ de a păstra cu scumpătate întregul tezaur de credință al străbunilor noștri, și de a sluji cu lealitate tuturor poruncilor de viață ale scumpei noastre Republici Populare Române, a produs o adânc simțită impresie în sufletele cinstite ale zecilor de mii de credincioși.

* * *

In numele Inalt Prea Sfântului Patriarh Justinian, P. C. Preot Gh. Vintilescu,

dela Sf. Sinod a anunțat apoi instituirea unei „Cruci Comemorative a Reîntregirii Bisericii Ortodoxe Române“ și a împărțit P. P. S. S. Episcopii, „Antimise“ pentru toate parohiile și pentru toți preoții reînțorși la ortodoxie.

S'a procedat după aceea la inaugurarea Catedralei în care s'a oficiat Sf. Slujbă, și care va purta pe viitor numele de „Catedrala Reîntregirii Bisericii Ortodoxe Române“.

Intr'un impresionant cortegiu, format din Membrii Sf. Sinod și toți clericii prezenți, s'a ocolit apoi Biserica, Înalții Ierarhi binecuvântând mulțimile de credincioși.

Cortegiul s'a oprit în Pridvorul Bisericii, de unde Prea Fericitul Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și ceilalți membrii ai Sf. Sinod, au continuat să binecuvinteze pe credincioși. Fiecare dorea să capete direct aceasta binecuvântare. Și Ierarhii au fost bucuroși să le satisfacă această dorință, stând la dispoziția mulțimii timp îndelungat.

* * *

Cu aceasta — într'o atmosferă de înalt entuziasm duhovnicesc — s'au încheiat festivitățile dela Alba Iulia, cari au redat Bisericii strămoșești unitatea sa religioasă, frântă atât de nedrept acum două veacuri și jumătate.

* * *

La Agapa înfrățirii ce a urmat, a cuvântat preotul Sabin Truță, care — sub impulsul trăirii spirituale a celor 20 de mii de credincioși, — a rostit răscolitoare adevăruri în legătură cu bucuria regăsirii fraților laolaltă în aceeași biserică.

A răspuns I. P. S. Patriarh Justinian. Această zi va fi începutul pășirii solidare a tuturor fiilor ortodocși pe linia nouilor destine în scumpa noastră Republica Populară Română, spre a ne realiza astfel mai deplin chemarea și a ne trăi mai departe, în deobște, viața.

Rugăciune

de mulțumire rostită de I. P. S. Mitropolit Nicolae
al Ardealului în catedrala din Alba-Iulia

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Dumnezeul îndurărilor și a toată milostivirea, a căruia milă este nemăsurată și iubirea de oameni adânc neajunsă, la a Ta mărire căzând cu frică și cu cutremur, ca niște robi netrebnici, cu umilință aducem acum mulțumire bunătății Tale pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi.

Cu osârdie îți mulțumim, Stăpâne, că ai întors — cu darul Tău inimile acestor frații ai noștri, ai căror înaintași s'au deslipit oarecândva de sfânta Ta Biserică strămoșească apăsăți de urgia vremurilor, — din nou la altarul Ei, ca să Te slăvească pre tine cu un glas și cu o inimă acum toți fiii poporului românesc,

în aceeași credință și cu aceeași dragoste de orânduiriile nestirbite dela Sfinții Apostoli și păstrate prin urmașii lor neschimbate în sfânta noastră Biserică.

Binecuvintează hotărârea lor și și fă-o neschimbată în toți urmașii lor, ca roduri să isvorască dintr'ansa pentru binele neamului nostru și al sfintei sale Biserici. Iar pe noi ne învrednicește pre toți totdeauna mulțumire a aduce, cele bune a grăi și a cânta Ție și celui fără de început al Tău Părinte și preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit întru o ființă.

Slavă Ție, Dumnezeului nostru, dătătorului nostru de bine în vecii vecilor.

Reflexii asupra creștinismului social

Nu rare ori ne este dat să auzim din gura unor oameni, mai ales a acelor cari se află câteodată la strâmtorări, cuvinte de nedumerire și chiar de ocară la adresa divinității.

Nedumerirea și revolta lor ei și-o întemeiază prin faptul că, dacă Dumnezeu e atot bun, nu ar lăsa să se deslănțuie atâtea dureri și nenociri în lume.

E de prisos, să mai argumentăm că acest fel de a gândi este greșit.

Căci, binele pe care îl dorim și răul de care vrem să scăpăm, se găsește în primul rând în noi. Dacă omenirea ar urma cuvântul lui Dumnezeu, nu ar fi atâtea suferințe pe pământ.

Dumnezeu a făcut pe om liber, arătându-i *Calea vieții*: învățătura Sa, spusă oamenilor de Iisus Hristos.

Dumnezeu a făcut pe om liber, desvăluindu-i Adevărul vieții: învățătura propovăduită oamenilor de Iisus Hristos.

Dumnezeu a făcut pe om liber, propovăduindu-i *Viața* însăși, rațiunea de a trăi: învățătura Sa, descoperită oamenilor de Iisus Hristos.

Dacă umanitatea ar urma cu hotărîre aceste căi desigur că neînțelegerile dintre indivizi și popoare, ar dispărea. Și armonia socială care e atât de sublim conturată de creștinism, și-ar face rădăcini tot mai adânci în lume.

Se poate concepe o poruncă mai superioară, decât cea preconizată de Iisus: „*Dă celui ce n'are!*?”

Din această poruncă decurge nu numai colaborarea individuală a oamenilor, ci și colaborarea internațională a popoarelor.

Intr'adevăr, dacă fiecare om ar urma această poruncă, atunci fiecare individ s'ar simți obligat să producă atâtea cât să aibă să dea și semenului său, contribuind prin aceasta la înlăturarea lipsurilor și mizeriei din lume.

Imaginați-vă munca organizată după acest principiu. Dacă în camera de lucru a savanților, în fabrici, uzine, atelierele meseriașilor, la răspântiile drumurilor dintre

ogoarele pământului, ar străluci și s'ar îndeplini cu sfințenie lozinca: „*Dă celui ce n'are!*” fraternitatea universală ar fi un fapt împlinit pe plan economic. Consulatele, n'ar mai fi simple agenții comerciale pentru plasarea cât mai avantajoasă a mărfurilor de export și cumpărarea cât mai avantajoasă a produselor de import, cu scopul stăpânirii unor popoare de către altele.

Războiul banului, care nu a încetat, de când omenirea trăiește, atunci ar înceta, iar concepția economiei politice ar părăsi căile speculației.

Lumea se sbate de multe ori în mizerie; oamenii seucid în crâncene războaie; în locul armoniei domnește discordia; toate acestea emană dela Dumnezeu? Nu. Ele sunt opera omului. Dumnezeu a dat oamenilor libertatea să trăiască și așa; dar i-a învățat și cum trebuie să trăiască bine, frumos, omenește.

Dumnezeu ne-a dat perceptul mântuitor, ne-a spus cuvântul de salvare, dar ne-a lăsat libertatea să alegem.

Am atins ameazul celui de al 20-lea secol, de când Iisus Domnul a spus: „*Dă celui ce n'are!*” Acest îndemn însă n'a fost ascultat, decât poate, în primii ani ai creștinismului, de către cele dintâi comunități creștine și în condițiile de dezvoltare economică — socială a timpului lor. Dacă această poruncă mântuitoare ar fi fost ascultată, nota caracteristică a sufletului omenesc ar fi fost, fără îndoială, altruismul.

Creștinismul, are fără îndoială meritul că a ridicat munca la rang de religie, a dat muncii aoreolă divină, a învățat pe fiecare să fie făuritor de bunuri. Dar omul, luat ca valoare mondială, nu a înțeles încă pe deplin creștinismul trăit practic. Deaceia multe din păcatele oamenilor sunt atribuite, pe nedrept, ca greșeli ale Bisericii, ceea ce este o aberație.

Cum poate fi vinovat creștinismul dacă sistemul său de gândire nu este trăit practic de către oameni?

O cunoaștere a creștinismului se recere imperios, mai ales acum când misiuni-

nea fiecăruia dintre noi este de a contribui, după puterile noastre, la creierea unei mentalități sănătoase asupra valorii omului și asupra înțelegerii dintre popoare.

Idealul creștinismului este ca să nu mai existe pe pământ oameni răi, criminali, leneși, invidioși, egoiști, acaparatori de bunuri, dar nici popoare cu asemenea slăbiciuni.

Demnitatea de om și de popor să înfrățască lumea în înțelegere creștină.

Creștinismul, tinde — mai presus de toate, să smulgă pe om din întunerecul desordinei sufletești și sociale și să-l înalțe în lumina ordinii eterne a lui Dumnezeu.

Grigore Bugarin

MISIUNI RELIGIOASE

PE VALEA DUNĂRII ȘI A NEREI

IMPRESII

(Continuare)

SASCA-MONTANĂ

În ziua de 24 VIII. La marginea comunei un frumos arc de triumf. Preoții A. Mihailovici și Ars. Golumba apoi dna și dl. primpretor, cu mulți credincioși și vestitul cor bărbătesc, așteaptă pe Prea Sfințitul. Primarul Dăneț, în cuvinte mișcătoare descrie starea tristă a comunei și viața grea a bătrânilor pensionari, minieri, asigurând pe Prea Sf. de supunere-fiască.

La poarta sf. Biserici pr. Gh. Târba, face un amănunțit raport, anunțând, că astăzi se împlinesc 7 ani dela întronizarea Prea Sfințitului.

Se slujește Sf. Liturghie în sobor, cu Prot. Dr. I. Crețiu, pr. Tr. Constantin, Gh. Târba, A. Mihailovici, M. Cuzmanovici, Ars. Golumba și Diacon D. Băloni.

Predica Prea Sfințitului se bazează pe L. 6,27, cu substanțiale exemple.

După Sf. Lit. se fac câteva vizite, apoi revizia oficiului parohial și pe urmă masa la păr. Gh. Târba, după care îndată plecăm spre Bogodintii.

BOGO DINȚI

Altă comună sugrumată de dealuri și scăldată de Nergân, izolată în care-nu a călcat Vlădică.

În mijlocul comunei. ne așteaptă pr. A. Mihailovici și dl. primpretor C. Stoica, cu mulți credincioși, în numele cărora primarul Lăpădat, aduce omagii arhierelui.

În fața Sf. Biserici pr. D. Groapă, face raportul, pe urmă se slujește sfințirea apei, cu predica Prea Sfințitului, prin care combate, unele delăsări și în deosebi sectarismul.

După revizia oficiului parohial și vizita la locuința preotului, ne îndreptăm spre: Slatina-Nera

SLATINA-NERA

În fața primăriei, pr. A. Mihailovici, dl. primpretor C. Stoica și o mare mulțime de credincioși așteaptă sosirea Prea Sf. Sale. Primarul com. Gh. Raica, prezintă omagii în numele locuitorilor, iar Dșoara Novac, notarul comunei, întâmpină cu alese

cuvinte pe Prea Sf. în numele Guvernului R. P. R. Cu litia urcăm spre Sf. Biserică unde preotul T. Iorga, face raportul cuvenit.

Se slujește Vecernia, cu prot. Dr. I. Crețiu, pr. Tr. Constantin, A. Mihailovici, T. Iorga și Diacon D. Băloni, în cursul căreia Prea Sfințitul, ține o bogată predică purcezând dela Mat. 21, 22.

Se face revizia oficiului parohial, apoi se ia masa la păr. T. Iorga și spre seară plecăm la Ciuchici, unde Prea Sf. Sa este găzduit la Dl. Dr. E. Ciulei, avocat, conșcolar și afectuos prieten al Prea Sfințitului.

MACOVIȘTE

(În ziua de 25 VIII.) satul natal al păr. consilier Prot. Dr. I. Crețiu, în care a slujit ca preot și cu elanul tinereții a împodobit Sf. Biserică pe care o sfințește astăzi Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin, tot aici se face hirotonirea întru diacon a teologului Petru Vasile.

Dela Ciuchici, Prea Sfințitul, este însoțit de P. C. Pr. H. Fârșirotu sub insp. gen. în Ministerul Cultelor, sosit în ajun într-o misiune în tract și dl pr. Tr. Constantin, fiind primit la marginea satului, de preoții: A. Mihailovici, Br. Belcea și Gh. Tănău; apoi de dna și domnul primpretor C. Stoica, de o mare mulțime de credincioși și de tânărul primar A. Sima, care în cuvinte frumoase bineventează pe arhipăstor.

La Sf. Biserică pr. A. Iorga, face obișnuitul raport și fiind pregătite cele necesare, se săvârșește impresionanta slujbă a sfințirii bisericii.

Pe prestol se așează deasupra Sf. moaște, o placă de marmură dăruită de păr. cons. Dr. I. Crețiu, cu inscripția datei „25 August 1948” aurită prin grija dlui primpretor C. Stoica.

Continuă sf. Liturghie arhierască în soborul: Prot. Dr. I. Crețiu, pr. Tr. Constantin, A. Mihailovici, B. Belcea — Ciuchici, T. Iorga și diacon D. Băloni iar după hirotonire și cu diaconul Petru Vasile.

Prea Sfințitul, viu impresionat, ține o înălțătoare predică.

După Sf. Liturghie, se fac câteva vizite la credincioși și la oficiul parohial, iar la masa servită în casa sorei păr. cons. Dr. I. Crețiu, vorbește Prea Sfințitul, apreciind cu măgulitoare cuvinte cele văzute în locuințe și cele constatate peste tot în parcursul lungii misiuni. Răspunde în cuvinte alese păr. cons. Dr. Crețiu, de aici plecăm la ultima comună programată:

NICOLINȚI.

unde suntem primiți de fanfară, multă lume, de preoții Gh. Runcan pensionar și Simeon Novac, iar primarul prezintă omagii.

La Sf. biserică pr. S. Puia prezintă raportul. Se face Vecernia la care slujesc, preoții Gh. Runcan, S. Puia, S. Novac-Năidaș și diaconul P. Vasile.

Prea Sfințitul, ține o înălțătoare predică despre, relele care s'au încuibat în satele noastre combatându-le cu căldură.

Se face revizuirea oficiului parohial, o vizită la preotul pens. Gh. Runcan și după masa aleasă servită la păr. S. Puia, Prea Sfințitul se reîntoarce la Ciuchici, de unde pleacă spre reședință cu bucuria că această misiune excepțional de grea, prin locuri îndepărtate, dificil și greu accesibile a luat sfârșit în cele mai plăcute condițiuni și cu deplin succes incununând oboseala arhipăstorului cu mulțumirea, că a putut vedea la fața locului fiii sufletesți la ei acasă și că a putut cerceta până și cele mai inaccesibile comunități, pe unde nu a mai trecut niciodată Vlădică.

Alte constatări.

Prea Sfințitul, a binevoit a răspunde tuturor care l-au primit, astfel în toate zilele misiunii, în afară de predică, a vorbit de câte 5—7—8 ori, în chip substanțial și sesizând motive din cuvântări și rapoarte, răspunsurile cuprinzând cele mai variate interese locale, dând pe loc sfaturi și îndrumări pilduitoare.

Peste tot Prea Sfințitului s'au oferit buchete de flori de copii, în unele locuri aceștia au ținut cuvântări s'au cum a fost cazul la Macoviște, poezii ocazionale — atât de drăgălaș încât au impresionat profund.

Ca semn de bună amintire, Prea Sfințitul a împărțit cu dărnicie cruciulițe și cărți de rugăciuni copiilor, iar iconițele, pe a căror revers sunt profunde sfaturi sunt un îndreptar de înaltă pedagogie religioasă pentru cei care au avut fericirea să le primească.

Conducerea bis. sârbești din Moldova-veche, a venit după noi, la Moldova-nouă, solicitând Prea Sfințitului, iconițe cu autograf.

La oficiile parohiale

Făcându-se revizia minuțios, în cele mai multe cazuri s'au constatat delăsări, care prejudiciază însuși fondul actelor.

Astfel la redactarea proceselor verbale de ședință a Consiliului parohial, nu s'au trecut numele membrilor prezenți și lipsesc semnăturile, iar la adunările parohiale, nu s'a precizat formula de convocare, chemarea Duhului Sfânt, data și

locul ținerii, arătarea președintelui și înscrierea și semnătura membrilor biroului; aceste delăsări, lovesc de nulitate, hotărârile respective.

Registreele matricole, jurnale de casă, exhibit și în general conspectele, nu poartă numărul volumelor în continuare, le lipsește, numerotarea, șnuruirea și parafarea, care se face valabil legal, de autoritatea superioară, în speță, de oficiul proto-popes.

Actele de corespondență, nu sunt rezolvate pe verso, ceace nu lasă urme, cum i-s'au dat curs.

Din registrul exhibit, lipsește, înregistrarea ordinelor Ven. Cons. Eparhial publicate în Foia Diecezană, care au caracter normativ și nu reclamă dispozițiuni speciale.

Ceace-i mai important, jurnalele de casă, purtate de epitropi, poartă ștersături și corecturi nejustificate decât de nepricepere. Dar sub regimul de control instituit prin Dec. Min. Cultelor Nr. 112/1948 și în Foia Diecezană Nr. 27—29/1948, *conducătorul parohial fiind gestionar public responsabil*, conform normelor legii contabilității publice, asemenea cazuri pot avea consecințe din cele mai grave.

Unde s'au constatat asemenea cazuri, Prea Sfințitul a dat călduroase și părintești, îndrumări, pentru buna rânduială și securitatea preoților și a bunurilor bisericești, pentru orientare și executare.

În general, această mare misiune religioasă — după însăși cuvintele de înaltă apreciere ale Prea Sfințitului, rostite în Macoviște s'a terminat în mod neașteptat de bine, iar din primirile grandioase, în toial treeratului, Prea Sfințitul s'a convins, că și în cele mai periferice colțuri ale Eparhiei, poporul este strâns legat de sf. Maica Biserică, ceace pentru preoți este un îndemn la perservare în lucrarea de frățietate între oameni și de mântuirea sufletelor, încredințate lor spre păstorire.

(Sfârșit)

Pr. Tr. Constantin

NOTE BIBLIOGRAFICE

Al. C. Rădulescu și D. V. Sădeanu: **Reîntregirea Bisericii Românești din Ardeal. Biserica greco-catolică revine în sânul Bisericii ort. rom.** București, Tipografia Cărților Bisericești, 1948, 48 pag.

Broșura cuprinde cele dintâi documente ale revenirii la Ortodoxie a fraților greco-catolici din Ardeal, înfățișând totodată împrejurările în care s'a produs acest act istoric.

La loc de frunte stă apelul făcut de I. P. S. Mitropolit Nicolae în ziua de 15 Mai 1948 pe Câmpia Libertății dela Blaj, cu prilejul sărbătoririi centenarului revoluției din 1848. Continuă cu apelul lansat de I. P. S. Patriarh Justinian, cu ocazia întronizării Sale ca Patriarh.

Broșura redă apoi cuvântările și lucrările Congresului dela Cluj, precum și ședința istorică a Sfântului Sinod din ziua de 3 Octomvrie a. c. și serviciul divin de mulțumire lui Dumnezeu dela biserica Sf. Spiridon.

Broșura se încheie cu lista clericilor și profesorilor greco-catolici care cei dintâi au revenit la Biserica Ortodoxă.

INFORMAȚII

Personale. Prea Sfinția Sa Păr. Episcop Veniamin a luat parte între 18—23 Oct. a. c., la ședințele sesiunii de toamnă a Sf. Sinod precum și la marea adunare bisericească dela Alba-Iulia în care s'a consfințit revenirea fraților despărțiți la 1700, la matca Ortodoxiei străbune. P. S. Sa s'a reintors la reședință în ziua de 26 Oct. a. c.

Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și-a ținut ședințele sesiunii de toamnă din 18, până în 23 Oct. sub președinția I. P. S. S. Patriarh Justinian.

După cuvântul de deschidere rostit I. P. S. S. Patriarh Justinian, d. prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, a adus salutul Guvernului.

Sfântul Sinod a aprobat propunerea I. P. S. S. Patriarh Justinian de a se trimite profesorului Dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marci Adunări Naționale și dlui Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, câte o telegramă prin care să se exprime mulțumirile Bisericii ortodoxe române pentru actul de dreptate săvârșit de cărmuitorii Țării, prin denunțarea Concordatului cu Vaticanul.

S'a hotărât să se trimită Patriarhului Bisericii ortodoxe Ruse, Alexei, o telegramă de mulțumire pentru deosebita dragoste frățească cu care delegația Bisericii ortodoxe române a fost primită de reprezentanții mării Bisericii surori.

Sf. Sinod a rezolvat lucrările curente și a trecut apoi la discutarea și votarea Statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, care urmează a fi pus de acord cu prevederile legii pentru regulamentul general al cultelor.

În continuare a votat Regulamentul pentru învățământul religios și ratificarea hotărârii luate de Sinodul Permanent la 3 Oct. a. c. asupra revenirii majorității clericilor și credincioșilor greco-catolici la credința ortodoxă.

Sărbătorile legale din timpul anului

Printr'un decret Prezidial publicat în Monitorul Oficial Nr. 241 din 16 Octomvrie a. c., s'au stabilit următoarele sărbători legale:

Duminicile.

1. Ianuarie (Anul Nou).

6 Ianuarie (Boboteaza).

24 Ianuarie (Unirea Principatelor)

Paștile (3 zile)

1 Mai (Ziua Muncii)

9 Mai (Ziua Independenței, a Victoriei și a Eroilor).

25 și 26 Decemvrie (Crăciunul).

30 Decemvrie (Proclamarea Republicii Populare Române).

31 Decemvrie (ajunul Anului Nou).

Hirotonire. P. S. Sa Păr. Episcop Veniamin a binevoit să hirotonească întru preot pe diaconul Petru Vasile pentru parohia Stinăpări, protopopiatul Bisericii-Albe.

La reședința Episcopiei din Caransebeș a avut loc, Vineri, 29 Octomvrie a. c. o consfătuire cu toți protopopii și adm. protopopești din eparhia noastră sub prezidiul P. Sf. Sale Episcopului Veniamin, fiind de față și consilierii referenți.

S'au desbătut probleme urgente la ordinea zilei și chestiuni de ordin administrativ bisericesc.

Botezul unui băiat născut acum 20 ani

În comuna Sasca-montană s'a născut în 18 Februarie 1928, din părinți bapțiști, Constantin Bănuți băiat de minieri.

În ziua de 10 Octomvrie 1948 după ce a primit pregătirea necesară, în sf. biserică din Sasca-montană, după Sf. Liturghie, în asistența a numeroși credincioși a primit Taina Sf. Botez și a ungerii cu Sf. Mir apoi i-s'a cetit rugăciunile imbisericii.

Preotul Gh. Târba a arătat însemnătatea acestui moment.

Săptămâna prieteniei Româno-Sovietice, se sărbătorește în toată țara între 1—7 Noemvrie a. c., în cadrul acestei săptămâni vor avea loc mai multe manifestații culturale, artistice și sportive precum și diferite adunări populare în care se va sublinia prietenia țării noastre față de vecina noastră Uniunea Sovietică.

Monitorul Oficial din ziua de 7 Sept. a. c. a publicat un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R., conform căruia preoții din cadrele de rezervă ale clerului militar se șterg din controalele confesionale de rezervă, încetându-le și drepturile de asimilare în grad.

PARTEA OFICIALĂ

COMUNICATE

Nr. 3408 B. 1948.

Examenul de cvatificație preotească, pentru absolvenții Academiei teologice și licențiatii în teologie, se va face în ziua de 18 Noemvrie a. c., la ora 8 dimineața.

Cei care doresc a se prezenta la acest examen, se invită să-și înainteze cererile, însoțite de documentele necesare, Consiliului eparhial.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută în 13 Octomvrie 1948.

Consiliul eparhial

Nr. 3598 B. 1948

On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 37.954/1948, ne comunică următoarele:

La numeroasele întrebări ce-i sunt adresate, în privința aplicării art. 38 din noua lege a cultelor, Ministerul Cultelor dă următoarele lămuriri:

1. Trecerile de la un cult la altul sunt libere și garantate de lege.

2. Declarația de părăsire a unui cult se poate face și individual și în grup de mai multe persoane deodată. Când declarația este făcută în grup, ea va fi semnată de fiecare declarant.

3. Declarația de părăsire a unui cult, cu arătarea organizației locale părăsite, se înaintează primăriei locale pentru a fi comunicată părții componente a cultului părăsit.

Primăria locală este obligată să elibereze la cerere dovada care constată depunerea declarației. Dovada poate fi individuală sau colectivă, arătând nominal pe toți semnatarii săi.

În caz când comunitatea locală a cultului părăsit a încetat de a mai exista în fapt, primăriile locale vor înainta declarațiile de părăsire a cultului, prin prefecturile respective, Ministerului de Culte, spre cele legale.

4. Un cult religios nu poate primi în sânul său pe nimeni, decât pe baza dovezii eliberate de primăria locală, constatând depunerea declarației de părăsire a cultului.

Aceste lămuriri se comunică P. C. preoți spre știțe și conformare.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută la 13 Octombrie 1948.

Consiliul eparhial

Circulară

Nr. 3854 E. 1948.

Către toate oficiile protopopești și parohiale din Eparhia Caransebeșului.

Apropiindu-ne de începutul anului 1949 dispunem ca în decursul lunii Noiembrie a. c. să fie compuse toate bugetele (preliminariile) parohiilor, protopopiatelor și fundațiilor și aprobate de organele în drept și cel mai târziu până la 15 Decembrie 1948 să fie înaintate oficiului protopopesesc, care la rândul lui le va înainta până la 20 Decembrie 1948 Consiliului eparhial.

Socofile parohiilor și protopopiatelor pe 1948, împreună cu toate actele justificative, eliberate de cei ce au primit banii și timbrate în regulă vor fi întocmite și aprobate de organele

parohiale în decursul lunii Ianuarie 1949 și vor fi înaintate oficiilor protopopești până cel mai târziu la 10 Februarie 1949, iar oficiile protopopești, după cenzurare le vor înainta până la 20 Februarie 1949 Consiliului eparhial.

Nu se admite nici o întârziere și față de cei neglijenți vom aplica sancțiuni severe, suspendând pe preoții cari nu vor executa acest ordin de la oficiu și beneficii.

Pentru executarea acestui ordin P. Cuc, protopopi vor trimite curieri speciali la oficiile parohiale cari nu vor trimite la timp bugetele și socofile, pe speșele celor neglijenți.

P. Cuc, protopopi vor controla îndeplinirea întocmai a acestui ordin și vor face propuneri pentru pedepsirea celor neglijenți.

Caransebeș 1 Noiembrie 1948.

Episcop:
† VENIAMIN

Consilier referent
Prot. Dr. I. Crețiu

CONCURS

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 2205 B. 1948, se publică concurs cu termen de 30 de zile de la prima publicare în Foaia Diecezană, pentru postul de preot la parohia de clasa II din comuna SICHEVIȚA, protopresbiteratul Bisericii-albe, devenită vacantă prin transferarea adm. parohial Cuzman Jianu, la parohia I din Vărădia.

I. BENEFICIILE:

1. Sesiunea parohială, în estindere de 32 jug.
2. Birul parohial: 12.000 Lei anual.
3. Stola uzitată.
4. Casa parohială, cu grădină și supraedificatele necesare.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza fără nici o altă remunerație.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea recerută pentru parohii de clasa II precum și binecuvântarea Prea Sfințitului Episcop Diecezan, să-și înainteze cererile, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Sichevița, prin Prea Onor. oficiu protopopesesc al Bisericii-albe.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu protopopesesc în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, cântare și tipic, însă nicidecum în ziua alegerii.

Sichevița, din ședința consiliului parohial, ținută la 19 Septembrie 1848.

Președinte:
Pr. Cuzman Jianu ss.
adm. parohial.

Secretar:
Lazăr Lazaroviți ss.

Nr. 441948.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiterat al Bisericii-albe.

Pr. Traian Constantin
adm. protopresbiterat

2—2